

panaszos cég a hozzájárulás ellenében a község részére árut nem szállít, semmit el nem idegenít és így az 1920. XXIV. t.-c. 3. §-ának (3) bekezdése alkalmazást nem nyerhet, ezért a szerződés e részben az illeték díjjegyzék 27. tételének c., b. b) pontja és a 78. tétel I. A. a) pontja értelmében a hozzájárulás összege után az 1924. évi 5001. P. M. számú pénzügyminiszeri rendelethez csatolt fokozatos illetéktáblázatokban meghatározott II. fokozatu illeték alá esik, míg a szerződés 2., 3. és 4. ivétől a panasz tárgyává nem tett 4 aranykorona 10 fillér illeték fizetendő. Ami pedig a szerződés 11. és 14. §-ai értelmében a község részére való villamos áramszolgáltatást illeti, az ennek ellenértéke után járó jogügyleti illeték a hivatkozott törvénycikk 3. §-ának (5) bekezdésében meghatározott módon a szerződés alapján történő kifizetések alkalmával rovandó le, illetőleg fizetendő be.

A közszállítás után járó szerződési illetékért a szállító fél, nem pedig a hatóság felelős (Közigazgatási Biróság 5951/1928. szám.) A panaszolt illetékek a panaszos község részére különböző felek által írásbeli szerződés nélkül teljesített szállítások után az 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának 5. és 6. bekezdése alapján követeltetnek a panaszostól. Az említett törvényhely az államnak törvényhatósággal vagy községgel és várossal kötött áruszállítási szerződés utáni illeték lerovására az általános szabályoktól eltérő módon akként rendelkezik, hogy ezt az illetéket kizárólag a szállító felek kötelesek leróni, illetőleg készpénzben befizetni. Kitűnik ez különösen abból, hogy a törvény szerint a vállalati összeget addig kifizetni nem szabad, míg a szerződés és nyugtatvány illetéke be nem fizettetett. Mégis, ha a vállalati összeg kifizetése az illeték lerovása előtt megtörténik, a törvény az illeték fizetését nem a községre stb. hárítja, hanem azt mondja ki, hogy a vállalati összegnek az illeték lerovása előtti kifizetéséből eredő kárért az államkincstárnak kezességgel az tartozik, aki a kifizetést teljesítette, vagy aki a kifizetését elrendelte. Nyilvánvaló, hogy a többször említett helyen megállapított kizárólagos illeték fizetési kötelezettsége a vállalkozónak az általános szabályoktól azért is eltér, mert az 1920. évi XXIV. t.-c. 3. §-ának 6. bekezdése szerint az 5-ik bekezdésben foglalt szabályokat arra az esetre is alkalmazni kell, ha a szállítási megállapodásról okiratot nem is állítottak ki, ilyen esetekre pedig a községnek stb. az illetékért való felelőssége az általános szabályok alapján sem volna megállapítható, maga a törvényszakasz pedig a községnek stb. az illetékért való felelősségét sem ki nem mondja, sem meg nem állapítja. Az előadott okokból a panasznak helyet adni nem lehetett.